

*EKUMENA DISERVO dum la Kristana Kongreso en Legnica,
Pollando, 70a de KELI, 8an de aŭgusto 2021
Ordo de Diservo*

(Dikaj literoj : ĉiuj)

Alvoko

Graco kaj paco estas donitaj al ni de Dio, nia Patro, kaj de Jesuo Kristo, nia Sinjoro kaj de la Sankta Spirito.

Bonvenon al ĉiuj el vi en ĉi tiu ekumena Diservo.

Ni troviĝas ĉi tie hodiaŭ matene en komuneco kun la tuta kreitaro, potenca kaj delikata naturo, fruktodona kaj benita.

Dio, kreinto kaj akompananto de niaj vivoj kaj nia mondo, atendas nin kaj bonvenigas nin.

Ĉi tie ni estas invititaj laŭdi kaj preĝi por la tuta Kreitaro, ĉi tiun mondon ĉirkaŭ ni, en ni, kaj pri kiu ni foje scias tiel malmulte.

Ni estas invititaj al aŭskultado kaj kunestado, infanoj de la sama Patro, ni estas unuigitaj unu al la alia kaj al la mondo por ĉiam sub lia suno.

Ni danku Dion pro la kreo, kiun li konfidis al ni.

Ni benu la Sinjoron!

Ni ĝoju pri ĉi tiu donaco kaj pri la fido, kiun Dio metis en nin.

Ni benu la Sinjoron!

Pripensu kaj miru pri la diverseco kaj riĉeco de kreado

Ni benu la Sinjoron!

Dio kreinto, sendu vian Sanktan Spiriton sur nin; igu la ricevitajn donacojn frukti por la bono de ĉiuj.

Venu Spirito de la Sinjoro.

Dio de justeco kaj paco, sendu vian Sanktan Spiriton sur nin; zorgigu nin pri estontaj generacioj.

Venu Spirito de la Sinjoro.

Dio de Jesuo Kristo, sendu vian Sanktan Spiriton sur nin; akompanu nin sur niaj vojoj de konvertiĝo.

Venu Spirito de la Sinjoro.

Amen

Legajo en Esperanto kaj kelkaj aliaj lingvoj

Miha 6:8

epo : Estas dirite al vi, ho homo, kio estas bona kaj kion la Eternulo postulas de vi: nur agi juste, ami bonfarojn, kaj esti modesta antaŭ via Dio.

swe : Han har sagt dig, du människa, vad som är gott. Vad begär HERREN av dig annat än att du gör det rätta, älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?

hun : Megjelenette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel.

cze : Oznámil ti, člověče, co je dobré a co od tebe žádá Hospodin: Abys jednal spravedlivě, miloval milosrdenství a kráčel se svým Bohem v pokoře.

fre : On t'a fait connaître, homme, ce qui est bien et ce que l'Éternel demande de toi: c'est que tu mettes en pratique le droit, que tu aimes la bonté et que tu marches humblement avec ton Dieu.

pol : Powiedziano ci, człowieku, co jest dobrem i czego WIEKUISTY od ciebie żąda.

Przecież tylko, byś pełnił sąd, świadczył miłość oraz chodził w pokorze przed swoim Bogiem.

Simbola gesto (alportado de elementoj el la naturo kaj la homa laboro)

Naturaj rimedoj ne estas neelĉerpeblaj, nia mondo estas limigita, kaj ni devas lerni dividi niajn rimedojn kaj protekti nian medion. Diversaj objektoj memorigos nin pri la diverseco de naturaj rimedoj asociitaj kun la homa genio, kiu transformas ilin kaj kreskigas ilin. Per ĉi tiu procesio de kreosignoj ni dankas Dion.

ŝtono kaj/aŭ sablo en ujo kaj/aŭ tero en ujo

Fruktoj kaj/aŭ planto en poto kaj/aŭ oleo en poteto kaj/aŭ ovoj

Kotona kaj/aŭ lina teksaĵo

Bela(j) metala kaj/aŭ porcelana kaj/aŭ ligna objekto(j)

Muzikinstrumento

Globuso

Laŭdo dum la procesia alporto de la objektoj

Ĉantado de Psalmo 104 (Adoru 062.3 kaj 062.4)

Elsendu Vian Spiriton, kaj iĝos nova la vizaĝo de la Tero.

Elsendu Vian Spiriton, kaj iĝos nova la vizaĝo de la Tero.

1 Benu, ho mia animo, la Eternulon. /

Ho Eternulo, mia Dio, Vi estas tre granda, *

De majesto kaj beleco Vi estas vestita;

2 **Vi, kiu estas ĉirkaŭkovrita de lumo kiel de vesto, ***

Kiu sternas la ĉielon kiel tapiŝon;

3 Kiu aranĝas sur la akvo Siajn ĉambrojn, /

Kiu faras la nubojn Lia veturilo; *

Kiu iras sur la flugiloj de la vento;

4 **Kiu faras la ventojn Liaj senditoj, ***

Flamantan fajron Liaj servantoj;

5 Kiu fondis la teron sur ĝiaj fundamentoj, *

Ke ĝi neniam ŝanceliĝos.

6 **La abismon Vi kovris kiel per vesto, ***

Sur la montoj staras akvo;

7 De Via minaco ĝi kuras, *

De la voĉo de Via tondro ĝi forrapidas.

8 **Ĝi leviĝas sur montojn, malleviĝas sur valojn, ***

Al tiu loko, kiun Vi destinis por ĝi.

9 Vi faris limon, kiun ĝi ne superpaŝos, *

Por ke ĝi ne revenu por kovri la teron. —

10 **Vi sendas fontojn al la riveroj, ***

Kiuj iras inter montoj;

11 Ili trinkigas ĉiujn kampajn bestojn; *

Sovaĝaj azenoj kvietigas sian soifon.

12 **Apud ili loĝas la birdoj ĉielaj, ***

El inter la branĉoj ili sonigas sian voĉon.

13 Vi trinkigas la montojn el Viaj ĉambroj; *

Per la produktoj de Viaj faroj satiĝas la tero. —

14 **Vi kreskigas herbon por la bruto, /**

Kaj verdaĵon, kiu servas al la homo, *

Por elirigi panon el la tero.

15 Kaj la vino gajigas la koron de la homo, /

La vizaĝo brilas de oleo, *

Kaj la pano fortikigas la koron de la homo.

16 Satiĝas la arboj de la Eternulo, *

La cedroj de Lebanon, kiujn Li plantis;

17 Kaj tie nestas birdoj; *

Cikonio havas sian loĝejon sur abioj;

18 La altaj montoj estas por la ibeksoj, *

La rokoj estas rifuĝejo por la hirakoj. –

19 Li aranĝis la lunon laŭ la partoj de tempo; *

La suno scias sian subiron.

20 Vi sendas mallumon, kaj fariĝas nokto, *

Dum kiu vagas ĉiuj arbaraj bestoj;

21 La leonidoj krias pri rabakiro, *

Por peti de Dio sian manĝaĵon.

22 Kiam leviĝas la suno, *

Ili sin kaŝas kaj kuŝiĝas en siaj loĝejoj.

23 Eliras homo por sia okupiĝo, *

Por sia laboro ĝis la vespero. –

24 Kiel multaj estas Viaj faroj, ho Eternulo! /

Ĉion Vi faris kun saĝo; *

La tero estas plena de Viaj faritaĵoj.

25 Jen la maro, granda kaj vasta: /

Tie estas rampaĵoj sennombraj, *

Bestoj malgrandaj kaj grandaj;

26 Tie iras ŝipoj; /

Tie estas la levjatanano, *

kiun Vi kreis, ke ĝi tie ludu. –

27 Ĉiuj ili atendas de Vi, *

Ke Vi donu al ili manĝon en ĝia tempo.

28 Vi donas al ili, ili kolektas; /

Vi malfermas Vian manon, *

kaj ili satiĝas de bonaĵo.

29 Vi kaŝas Vian vizaĝon, tiam ili ektimas; /

Vi forprenas ilian spiriton, *

Tiam ili mortas kaj revenas al sia polvo.

30 Vi sendas Vian spiriton, /

tiam ili kreiĝas; *

Kaj Vi renovigas la vizaĝon de la tero. –

31 Gloro al la Eternulo estu eterne; *

La Eternulo ĝoju pri Siaj faritaĵoj.

32 Li ekrigardas la teron, kaj ĝi tremas; *

Li ektuŝas la montojn, kaj ili fumiĝas.

33 Mi kantados al la Eternulo, dum mi vivos; *

Mi muzikados al mia Dio, dum mi estos.

34 Agrabla estu al Li mia meditado; *

Mi ĝojos pri la Eternulo.

35 Malaperu pekuloj de sur la tero, /

Kaj malvirtuloj ne plu ekzistu. *

Benu, ho mia animo, la Eternulon. Haleluja!

Elsendu Vian Spiriton, kaj iĝos nova la vizaĝo de la Tero.

Per sia genieco kaj saĝo, la homoj transformas sian ĉirkaŭaĵon kaj uzas tion, kion la tero donas por vesti sin, nutri sin kaj esprimi sin. Ni konscias, ke kreado estas donaco konfidita al ni kaj ke ni respondecas pri la tuta loĝata tero, la oikumene, al estontaj generacioj.

Pekkonfeso

Ni estu atentaj, tiel diras la Sinjoro:

"Mi estas la Eternulo, via Dio, Kreinto de ĉielo kaj tero.

Mi formis la teron kaj ĝian enhavon;

Mi disvolvis la ĉielon kaj fiksis la stelojn;

kampoj kaj arbaroj, birdoj kaj aroj.

Ĉio ĉi estas mia, la Universo estas mia, kaj mi estas tiu, kiu lokigis vin en ĝin.

Mia tuta kreaĵo estas por vi, ekposedu ĝin;

Konservu ĝin tiel, ke ĝi permesu al vi vivi."

Sinjoro, ĉiu ĉi tiu naturo, kiu ĉirkaŭas nin, estas via forto kaj via mistero: steloj de la firmamento kaj eroj de polvo, renaskiĝo de fontoj kaj vojoj de birdoj.

Sinjoro, la tuta kreaĵo, kiun vi ofertas al ni, estas via potenco kaj via amo: akvoj, montoj kaj valoj en via manplato, foliaro kaj lumo en la klareco de via rigardo, sennombra diverseco de specioj kaj vivaĵoj.

Sinjoro, vi invitas nin legi vian alvokon kaj vian atendon en la mondo. Ni estas nur eta parto de ĝi. Kiam ni forgesis ĝin? Pardonu nin kiam ni detruas kaj ekstermas anstataŭ esti la gardantoj de la benita abundo de via ĝardeno. Donu al ni ankri nin al ĝi, kaj reankrigi nin per saĝo kaj atentemo. Ankoraŭ restas tempo: konservi la aliulojn kaj nian mondon kaj prizorgi la estantecon kaj la estontecon en la kompleksa teksaĵo de ĉi tiu vivo, kiun vi amas kaj volis.

Amen.

Himno Adoru 615

Proklamo de graco

Ni estu atentaj, tiele diras la Sinjoro:

"Mi estas la Sinjoro Jesuo Kristo, kiu por vi fariĝis homo.

Estas mi, kiu resanigas vin de ĉiuj maltrankviloj;

Mi, kiu redonas al vi vidi la birdojn de la ĉielo kiel la liliojn de la kampoj,

Mi, kiu rediras al vi la gracon de Dio;

Mi, kiu alvokas vin serĉi lian regadon kaj justecon

Por vi mi donis ĉion por fariĝi via frato."

Sinjoro, benata vi estu pro via pacienco kaj via fido. En via graco vi levas nin el niaj egoismoj kaj niaj avidecoj. En via graco vi donas al ni vidi la belon, la bonon kaj la justecon kaj diveni la Regnon. Via amo certigu nin, gvidu nin kaj voku nin.

Iluminado

Ni estu atentaj, tiele diras la Sinjoro: "Mi estas la Sinjoro, la Sankta Spirito, kiu gardas la kreon."

Ni estu atentaj, tiam kiam ni malfermas la Libron de Vivo, ĉi tiun libron, kiu akompanas nin en niaj demandadoj:

Kiu mezuris la volumenon de la maro per la manplato?

Kiu juĝis la diametron de la ĉielo per siaj etenditaj fingroj?

Kaj la polvo de la tero, kiu taksis ĝian mason enpakante ĝin en sitelo?

Kiu pesis la montojn, la montetojn sur la pesilo?
Antaŭ ĉi tiu granda mistero, ni estas nur grandaj kiel formikoj.
La sorto de la homoj estas malfirma kiel tiu de herbo.
Ni ne havas pli da forto ol la kampaj floroj.
Sed vi, vi scias, vi, vi konas,
via Vorto kreis la Teron de ekstremaĵo al ekstremaĵo.
Vi neniam hezitas, neniam laciĝas.
Via inteligento estas nesondebla.
Vi similas al paŝtisto, kiu kondukas sian ŝafaron
kaj kolektas ilin per svingo de la brako;
Vi portas la ŝafidojn kontraŭ vi,
kaj vi domaĝas la ŝafojn, kiuj mamnutras idojn.
Ni fidas je via Spirito por renovigi niajn fortojn
Kiel agloj ni ekŝvebos
Ĉar vi vigligas tiujn, kiuj ne povas plu.
Jes, la herbo sekiĝas, la floro velkas,
Sed via Vorto restos eterne.
Amen.

Legado de la Bibliaj tekstoj
Kol 1:15-20

15 Li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tuta kreitaro; 16 ĉar en li kreiĝis ĉio en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio videbla kaj nevidebla, ĉu tronoj, ĉu regecoj, ĉu estrecoj, ĉu aŭtoritatoj; ĉio kreiĝis per li, kaj por li; 17 kaj li estas antaŭ ĉio, kaj en li ĉio ekzistas. 18 Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. 19 Ĉar la Patro bonvolis, ke en li la tuta pleneco loĝu; 20 kaj per li kunakordigi ĉion al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li ĉion, ĉu sur la tero, ĉu en la ĉielo.

Mar 4:30-32

30 Kaj li diris: Al kio ni komparu la regnon de Dio? aŭ per kia parabolo ni montru ĝin? 31 Al sinapa semeto, kiu, kiam ĝi estas semita sur la teron, estas pli malgranda ol ĉiuj aliaj semoj, kiuj estas sur la tero, 32 tamen semite, kreskas kaj fariĝas pli granda ol ĉiuj legomoj, kaj elmetas grandajn branĉojn, tiel ke sub ĝia ombro povas ekloĝi la birdoj de la ĉielo.

Himno Adoru 613

Medito

La himno al Kristo el la letero al la Koloseanoj invitas nin laŭdi la savon de Dio, kiu ampleksas la tutan universon. Per Kristo, krucumita kaj resurektinta, vojo de repaciĝo malfermiĝis ankaŭ la kreitaĵo estas destinita por estonteco de vivo kaj paco. Kun la okuloj de la fido ni vidas ke la Dia regno estas realeco tre proksima al ni, sed tamen, ankoraŭ eta, preskaŭ nevidebla, kiel senapa semeto. Tamen, ĝi konstante kreskis. Eĉ en la aflikto de nia mondo, la Spirito de la Resurektinta agadas. Li kuraĝigas nin partopreni, kun kun ĉiuj bonvolaj homoj, en la senlaca serĉado de justeco kaj paco, por ke la Tero denove fariĝu hejmo por ĉiu kreitaĵo. Ni partoprenas en la agado de la Spirito, tiel ke la kreitaĵo en ĉiu sia pleneco, daŭre laŭdu Dion. Kiam la naturo suferas, kiam homoj estas disbatitaj, la Spirito de Kristo resurektinta tute ne permesas al ni malkuraĝiĝi. Male, Li invitas nin partopreni en Lia resaniga ago.

La vivnoveco kiun Kristo alportas, eĉ se kaŝita, estas lumo de espero por multaj. Ĝi estas fonto de repacigo por la tuta kreitaĵo kaj enhavas ĝojon kiu venas de preter ni. "Por ke mia ĝojo en Vi restadu, kaj Via ĝojo estu plena." (Joh 15:11)

Ĉu vi volas celebri la vivnovecon, kiun Kristo donas père de la Sankta Spirito kaj fari, ke ĝi vivu en vi mem, inter ni, en la Eklezio, en la mondo kaj en la tuta kreitaĵo?

Himno Adoru 618

Psalmo 8 legata (kiel kredkonfeso)

2 Ho Eternulo, nia Sinjoro,

Kiel majesta estas Via nomo sur la tuta tero! –

Vi levis Vian gloron super la ĉielon.

3 Per la buŝo de junaj infanoj kaj suĉinfanoj

Vi fondis al Vi potencon kontraŭ Viaj malamikoj,

Por kvietigi la malamikon kaj la vengemulon. –

4 Kiam mi rigardas Vian ĉielon, la faron de Viaj fingroj,

La lunon kaj la stelojn, kiujn Vi estigis:

5 Kio estas homo, ke Vi lin memoras?

Kio estas homido, ke Vi pensas pri li?

6 Vi malaltigis lin malmulte antaŭ Dio;

Per honoro kaj beleco Vi lin kronis.

7 Vi faris lin reganto super la faritaĵoj de Viaj manoj;

Ĉion Vi metis sub liajn piedojn:

8 Ŝafojn kaj bovojn ĉiujn

Kaj ankaŭ la sovaĝajn bestojn,

9 La birdojn de la ĉielo kaj la fiŝojn de la maro,

Ĉion, kio iras la vojojn de la maroj. –

10 Ho Eternulo, nia Sinjoro,

Kiel majesta estas Via nomo sur la tuta tero!

Himno Adoru 455

Porpeta preĝo

Dio de kreado kaj vivo, Ni volas diri dankon pro la elekto, kiun vi donis al ni inter vivo kaj beno, morto kaj malbeno.

Senĉese vi invitas nin elekti vivon, por ke ni vivu, ni kaj niaj infanoj kaj la infanoj de niaj infanoj.

Vi memorigas nin, ke ankoraŭ eblas elekti la vivon, sekvante vian grandan ordonon pri amo, elekti la vivon kaj meti nian tutan energion en ĝin, ĉi tiun vivon endanĝerigitan de niaj elektoj de morto kaj malbeno.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Hodiaŭ ni volas preĝi al vi por via kreitaro, el kiu ni estas parto kaj sen kiu ni ne povas vivi. Fronte al ĝiaj nekredeblaj diverseco kaj riĉeco, ĝia miriga ekvilibro kaj granda beleco, helpu nin preni niajn respondecojn ŝanĝi nian vivmodelon, por trovi nian ĝustan lokon inter ĉiuj vivantaj estaĵoj kiel humilaj kaj respektemaj gardistoj.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por la vivo de viaj plantoj kaj iliaj semoj, limigitaj al monokulturoj elĉerpantaj la teron, malfekundigitaj de kemio. Ĉi tiuj plantoj estas tro ofte traktataj kiel fiherboj, forigitaj

de pesticidoj. Flaŭro kaj arbaroj hakitaj laŭ la ritmo de niaj ekonomiaj interesoj, kunportantaj kun ili la sekretojn de la vivo.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por la plej malgrandaj el viaj estaĵoj, kiujn ni ne povas vidi, sed kiuj per sia subtera laboro vivigas la teron Por la abelo, ĉi tiu granda sinjorino, kiu per sia senĉesa laboro permesas al plantoj kaj arboj porti fruktojn kaj legomojn, por por ĉiuj viaj insektoj, flugantaj, ne flugantaj, rampantaj kaj ĉiuj tiuj diskretaj kaj sekretaj organismoj, kiujn ni minacas.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por la milionoj da viaj specioj, kiuj svarmas en la freŝaj kaj salaj akvoj, por la rano kaj la bufo, la angilo kaj la sturgo, la ruĝeta tinuso, la meruo kaj la merluĉo, la koralo kaj la meduzo, la porknaza testudo kaj la delfeno de Irrawaddy, de planktono ĝis balenoj por ĉi tiu tuta vivmedio, minacata de trofiŝkaptado, poluado kaj klimata ŝanĝo.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por viaj birdoj, por la alaŭdo, la perdriko kaj la pirolo, la urio, la fraterkulo kaj la pingveno ... La monarka papilio, la atalanto kaj la kardo-papilio ... perditaj en la pejzaĝoj ŝanĝitaj de la homo priserĉantaj sian manĝaĵon, trankvilajn lokojn por fari siajn nestojn, spacojn por halti dum siaj vojaĝoj.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por viaj grandaj sovaĝaj bestoj, kiuj plenigis nian imagon de kiam ni lernis marŝi: la azia elefanto kaj la bengala tigro, la rinocero kaj la gorilo, la blanka urso kaj la griza lupo ... kiuj baldaŭ ekzistos nur en niaj fabeloj.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝas por viaj bestoj, tiujn, kiujn ni enmetis en kaĝojn. por kokinoj, bovinoj kaj porkoj, mistraktataj, ekspluatataj, enfermitaj en sistemo, kiu faris el bredado industrion.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Dio de kreado kaj vivo, jen ni antaŭ la vivo kaj ĝia feliĉo kaj la morto kaj ĝia malfeliĉo. Vi memorigas nin, ke en la mallonga tempo, kiu restas al ni, eblas ankoraŭ elekti la vivon kaj fariĝi beno anstataŭ ĉi tiu malbeno. Helpu nin riski ĉi tiun ŝancon, kiun vi donas al ni. Helpu nin atingi la nivelon de nia hejmo, de viroj kaj virinoj kreitaj laŭ via bildo, gardantoj de via ĝardeno.

Sinjoro, elaŭdu nin.

Ni preĝu kune laŭ la vortoj de ĉi tiu viro, kiu diris, kion vi faras al miaj etuloj, vi faras tion al mi.

Patro nia, kiu estas en la ĉielo,

sanktigata estu Via nomo, venu Via regno, fariĝu Via volo,

kiel en la ĉielo, tiel ankaŭ sur la tero.

Nian panon ĉiutagan donu al ni hodiaŭ,

kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn, kiel ankaŭ ni pardonas al niaj ŝuldantoj,

kaj ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de la malbono.

Ĉar Via estas la regno kaj la potenco kaj la gloro, eterne

Amen.

Sendo, beno

Benata estu la homo, kiu sin apogas sur la Sinjoro: la Sinjoro estos ĝia subteno. Li estos kiel la arbo plantita ĉe la akvo, kiu kreskas, al la fluo, ĝiaj radikoj. Li ne timas, kiam venas la varmego; ĝia foliaro restas verda. En la jaro de la sekeco, li ne havas zorgojn: li ne maltrafas ne doni fruktojn. (Jer 17, 7-8)

Ĉiopova kaj Kompatema Dio vi benas nin kaj nin gardisto, la Patro, la Filo kaj la Sankta Spirito.

Amen

Fontoj :

Adoru

Saison de la Création 2019, liturgie possible A

Culte pour le temps de la Création 2018, R. Wolff-Bonsirven, UEPAL

Célébration œcuménique lors de la COP21, CÉCEF

Libreto de la preĝo-semajno por la unueco de la kristanoj 2021, ikue.org